

Betænkning o. lovf. om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Til lovforslag nr. L 214. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 28. maj 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter dels skriftligt, dels i samråd besvaret en række spørgsmål. De af ministeren for skatter- og afgifter afgivne skriftlige besvarelser og de modtagne henvendelser samt ministerens skriftlige kommentarer hertil er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget har desuden modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Dansk Erhvervsgartnerforening,
 Danske Elværkers Forening,
 Danske Fjernvarmeværkers Forening,
 Foreningen af kommunale Elværker,
 Gjern Varmeværk,
 Grosserer-Societetet,
 Industrirådet,
 Kommunernes Landsforening,
 Midtconsult aps, Herning,
 Overborgmester, borgmestre, rådmænd og
 udvalgsformænd i byerne København,
 Frederiksberg, Århus, Odense, Aalborg,
 Randers og Esbjerg.

Der er af ministeren for skatter- og afgifter og af et mindretal stillet ændringsforslag.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) finder, at den »afgiftspakke«, hvori lovforslaget indgår, er udtryk for en forfejlet og opgivende økonomisk politik.

Hensigten er at styrke statsfinanserne, men afgifterne vil ikke få den provenuvirkning, regeringen forestiller sig. Der vil blive tale

om et væsentligt lavere provenu, og dertil skal så medregnes de øgede udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse som følge af den stigende ledighed, der forårsages af afgiftsforhøjelserne.

Det er i den aktuelle økonomiske situation forkert at forhøje skatter og afgifter. Det vil forstærke de depressive tendenser i økonomien. I stedet bør der gennemføres offentlige besparelser, som giver plads for skattelettelser og styrker statsfinanserne.

En række af de foreslåede afgiftsforhøjelser vil også have andre skadelige virkninger eller vil være umulige at administrere, og indeksregulering af afgifter vil virke inflationsfremmende og dermed direkte skadelig for bestræbelser på at forbedre den økonomiske balance. Samtidig betyder en sådan indeksregulering, at folketingets indflydelse på den økonomiske politik begrænses.

I regeringens opfindsomhed for at finde nye afgiftsobjekter er man kommet så langt ud på overdrevet, at det virker grotesk. Som eksempel herpå kan nævnes energiafgifterne, hvor en række henvendelser til udvalget bl.a. fra Kommunernes Landsforening, Danske Elværkers Forening, Danske Fjernvarmeværkers Forening samt en henvendelse fra København, Frederiksberg, Århus, Odense, Aalborg, Esbjerg og Randers kommuner klart har dokumenteret den forvriddning og kaos, de nye afgifter vil fremkalde vedr. varmeplanlægning, samt øget arbejdsløshed.

I den forbindelse skal det stærkt beklages, at ministeren under udvalgsarbejdet har afvist at indhente en konsekvensanalyse fra